

ראשית כל בפורי כל, ובנה
בכורה הראשון של הכל, זהו ו'
העמוד האמצעי.

בפורי אדמתך, שני עמודי אמת.
מה זה אדמתך? שכינה
תחתונה, והם כל בפורי כל מצד
צדיק שהוא כל, והשכינה היא
ארץ שבה גדלים וצומחים
אילנות, שעליה נאמר צמח
צדיק, שהוא עץ פרי, אילן גדול
וחזק, העמוד האמצעי, עשבים
ודשאים שהם תלמידי חכמים,
משם צומחים בגן, משום שהיא
תורה שבעל פה.

ומי משקה ומררה (ומגדל) בה
אילנות ועשבים ודשאים? מעין
גנים, שהיא חקמה, ראשית כל
בפורי כל, ומאין יוצא מעין
המים? מבית יהו"ה. זהו
שפתוב ומעין מבית יהו"ה יצא,
ומשום זה ראשית בפורי אדמתך
תביא בית יהו"ה אלהיך, וכן
ראשית הצאן והכבשים. זהו
שפתוב וראשית גז צאנך תתן
לו.

וסמוך לו, לראשית בפורי
אדמתך וכו', לא תבשל גדי
בחלב אמו. מה זה אל זה? קם
רבי שמעון על רגליו, פתח
בקול גדול ואמר: אליהו אליהו,
רד לכאן ברשות רבונך והאר
את עיני הזקנים הללו בדבר
הזה, שלא יבאו לאכל בשר
בחלב.

בינתיים בא אליהו, ירד ולא
התעכב, אמר: מנורה הקדושה,
והרי סוד זה ודאי הוא הסוד של
לא תחרש בשר ובחמור יחדו,
כשפכור שהוא ישראל, העמוד
האמצעי, לא מביאים אותו
לבית יהו"ה, מתערב חלב עם
בשר וגורמים לערב שור
בחמור, וזהו פלאים, מין
בשאינו מינו.

עלה אתמר (יחזקאל מד ל) ראשית כל בפורי כל,
וברא בוכרא דילה קדמאה דכלא דא ו' עמודא
דאמצעיתא.

בפורי אדמתך תרי סמכי קשוט, מאי אדמתך
שכינתא תתאה, ואנון כל בפורי כל
מסטרא דצדיק דאיהו כל, ושכינתא איהי
ארעא דביה גדלין וצמחין אלנין, דעלה
אתמר (ירמיהו כג ה) צמח צדיק, דאיהו עץ פרי,
אילנא רבא ותקיף עמודא דאמצעיתא, עשבין
ודשאין דאינון תלמידי חכמים מתמן צמחין
בגן, בגין דאיהי אורייתא דבעל פה.

ומאן אשקי וררי (נ"א ורבי) בה אלנין ועשבין
ודשאין, מעין גנים, דאיהי חקמה
ראשית כל בפורי כל, ומאין נפקא מעינא
דמיא, מבית יי', הדא הוא דכתיב (ויאל ד
יה) ומעין מבית יי' יצא, ובגין דא (שמות כג
ט) ראשית בפורי אדמתך תביא בית יי'
אלהיך, וכן ראשית דעאני ואמרי, הדא הוא
דכתיב (דברים יח ד) וראשית גז צאנך תתן לו.

וסמוך ליה לראשית בפורי אדמתך וכו' לא
תבשל גדי בחלב אמו, מאי האי לגבי
האי, קם רבי שמעון על רגליו, פתח בקלא
סגיא ואמר, אליהו אליהו נחית הכא ברשותא
דמארך, ואנהיר עינייהו דאלין סבין בהאי
מלה, דלא יתון למיכל בשר בחלב.

אדהכי הא אליהו קא נחית ולא אתעכב,
אמר בוצינא קדישא, והא רזא דא
ודאי איהו רזא דלא תחרוש בשר ובחמור
יחדיו (דברים כב ו), כד בוכרא דאיהו ישראל
עמודא דאמצעיתא, לא אתיין ליה לבית יי',
חלב אתערב בבשרא, וגרמין לאתערבא שור
בחמור, ודא איהו פלאים מין דלאו במיניה.